

TALLINNA
PÜHA NEITSI MAARJA
PIISKOPLIK TOOMKIRIK

KATEDRAALI SÕNUMID

EELK Tallinna Piiskopliku Toomkoguduse infokiri OKTOOBER 2026

SEEME MEIE PEOPESAL

Lõikustänapühäl vaatame sellele, mis on kasvanud ja vilja kandnud. Täname iga-päevase leiva eest, mõtleme tehtud tööle ja märkame, kui palju on meile antud. Kuid tänu viib meid ka küsimuseni: mida oleme valmis sellest jagama?

Vaimulikult küsitakse vahel väga konkreetset nõu: kui palju peaks kristlane annetama? Ühe protsendi? Kümme protsenti? Viisküm-mend eurot kuus? Kui oleks üks kindel num-ber, saaks teha püsikorralduse ja märkida mõttes linnukese: kohustus on täidetud.

Seda soovi on lihtne mõista. Numbrist on kergem kinni pidada kui vaadata oma süda-messe ja küsida, mida ma tegelikult olen val-mis Jumalale ja ligimesele andma. Protsenti saab mõõta. Südamega on keerulisem.

Paulus kirjutab: „Kes kasinasti külvab, see ka lõikab kasinasti, ja kes rohkesti külvab, see ka lõikab rohkesti.“ Neid sõnu võiks võtta ka lubadusena: anna rohkem ja saad roh-kem tagasi. Justkui võiks Jumalaga sõlmida investeerimislepingu, milles meie paneme raha sisse ja Tema tagab tootluse. Ometi teame, et heldete inimeste elu ei kulge alati kergemalt. Neadki kaotavad, haigestu-vad ja kogevad puudust. Jumala õnnistus ei mahu majanduslikku valemisse. Pauluse sõnad kutsuvad meid vaatama sügavamale, sinna, kus meie vara puudutab meie usal-dust.

Raha tähendab ju palju enam kui numb-rit pangakontol. Selles on meie töö, aeg, väsimus, tervis ja lootus homsele. Mõni-kord hoiame sellest kinni, et tunda: vähe-malt midagi on minu kontrolli all. Käsi võib tõmbuda rusikasse ka hirmust. Äkki mulle endale ei jätku? Äkki saab otsa raha, tervis, aeg või armastus?

Mõelgem ühele seemnele peopesal. Väike-sele terale, mille võiks alles hoida ja öelda: vähemalt see on mul olemas. Külvmine tähendab aga sellest loobumist. Seeme

Foto: Arho Tuhkru

läheb mulda. Hetkeks on peopesa tühi ja põld näib vaene: seemet enam ei näe, vilja veel ei ole. On ainult must muld ja ootus. Külvaja paneb seemne mulda enne, kui näeb saaki. Selles on julgus usalduda. Meiegi tahaksime sageli usaldada Jumalat alles siis, kui kõik muu on kindel: pangakontol piisa-valt raha, tervis hoitud ja homne teada. Kuid elu ei anna meile sellist garantiid.

Kümnis võib õpetada vaatama oma vara tänuliku pilguga ja meenutada, et meie elu ei kuulu üksnes meile endile. Samas võib iga kindel protsent muutuda justkui peidupaigaks: siin on Jumala osa, ülejäänud on minu. Annetus tehtud, küsimus lõpetatud. Aga kas süda on avanenud? Kas oleme märganud, kelle käest kõik meie oma on tulnud?

Paulus ütleb, et Jumal teeb meid rikkaks, et võiksime olla helded. Selles rikkuses on midagi voolavat: nagu vesi, mis jõuab edasi, nagu seeme, millest kasvab uus vili, nagu leib, mis murtakse ja jagatakse. See, mis meile on antud, võib meie kaudu saada kel-lelegi teisele eluks ja toeks.

Siis juhib Paulus meie tähelepanu lausele, millest võiksime kergesti mööda lipsata: „Tema, kes annab seemne külvajale ja leiva toiduks...“

Kes annab seemne? Jumal.

Oleme küsinud, kui palju peaksime Juma-lale andma. Nüüd tasub vaadata uuesti oma peopesa. See seeme, millest meil on nii raske loobuda – kust see tuli? Enne meie andi oli Jumala and. Enne meie heldust oli Tema heldus. Enne kui meie saime oma käe avada, oli Tema seda juba teinud.

Elu, aeg, inimesed meie kõrval, anded ja või-malused, igapäevane leib ning isegi võime midagi jagada – kõik see on meile antud. Kristlase heldus hakkab kasvama tänuli-kust hämmastusest: kui palju olen ma juba saanud! Seeme oli meie peopesal enne, kui mõtlesime külvamisele.

Paulus lõpetab oma mõtted annetamisest hüüdega: „Tänu olgu Jumalale tema ütle-mata suure anni eest!“ Tema pilk peatub Jumala annil, mis eelneb kõigile meie oma-dele. Kristuses andis Jumal iseenda.

Ristil pole kalkulaatorit või arvelauda. Kris-tus ei arvuta, kui suur osa meist väärib päästmist. Ta annab iseenda meie eest: nii nende eest, kes oskavad usaldada, kui ka nende eest, kelle käsi on hirmust rusikas. Tema arm ulatub ka sinna, kus meie usaldus või julgus lõpeb.

Seepärast saame anda teadmises, et Jumal on meid juba armastanud. Kristuses on tae-vas juba avatud. Meie heldus võib olla vastus

Tema heldusele, annetus usalduse harjutus ja viis kanda kogudust, kuhu kuulume. Paulus kutsub igaüht andma nii, nagu süda on lubanud, vabalt ja sunnita. Selline andmine puudutab kogu meie elu.

Lõikustänapühäl võiks meie südames kõlada eelkõige sõna: sulle on antud. Sulle on antud enne, kui jõudsid midagi ära teenida. Sulle on antud Kristus, andeksandmine, elu, mida surm ei saa viimaks endale hoida, ja koht

Jumala lauas. Kui see teadmine meis juurdub, võib rusikasse tõmbunud käsi tasapisi avaneda. Me märkame, et see, mida nii väga enda omaks peame, on kingitus. Ja kingitusest võib saada seeme kellegi teise põllul.

Prohvet Malaki kaudu kutsub Jumal oma rahvast: „Proovige mind ometi sellega.“ Neid sõnu lugedes võime küsida: mis siis, kui õnnistus tuleb esmalt nõnda, et puudusehirmul on meie üle vähem võimu? Et jul-

geme jagada ja avastame, kuidas tänu võtab südames rohkem ruumi?

Me ei tea ette, millisel kujul Jumala õnnistus tuleb. Küll aga võime usaldada Teda, kelle käest oleme saanud nii seemne kui ka leiva.

Seeme on meie peopesal. Põld on ees. Saaki me veel ei näe. Kuid meie tänane tänu võib saada homse päeva külviks.

Koguduse diakon René Paats

PEAPIISKOP EMEERITUS ANDRES PÕDERI 50. ORDINATSIOONIAASTAPÄEV

Pühapäeval, 20. septembril tähistati Tallinna Piiskoplikus Toomkirikus peapiiskop emeeritus Andres Põderi 50. ordinatsiooniaastapäeva. Pärast missat esitles juubilar oma uut raamatut „Credo. Usutunnistus palvetes“.

Sealsamas kirikus ordineeriti Andres Põder 19. septembril 1976 aseõpetajaks. Ordinatsiooni toimetas toonane peapiiskop Alfred Tooming, teda assisteerisid Kuno Pajula ja René Tasmuth.

Juubelimissal teenisid praegune peapiiskop Urmas Viilma, peapiiskop emeeritus Andres Põder, Soome Turu toomkoguduse toompraost Aulikki Mäkinen, õpetajad Arho Tuhkru ja Joel Siim, Turu abiõpetajad Jani Kairavuo ja Pete Hokkanen ning diakon René Paats. Orelil mängis Kadri Ploompuu ja tselloil Allar Kaasik.

„Vaimulik kutsutakse kuulutama mitte iseenast, vaid Kristust. Seda teenimisvastutust ei saa kanda ainult omast jõust, vaid toetudes Kristusele, kelle ike on hea ja koorem on kerge,“ kirjutas peapiiskop Urmas Viilma pärast teenistust.

Toome lugejateni peapiiskop emeeritus Andres Põder sel päeval peetud jutluse.

„See aare on meil aga saviastjates, et võrratult suur vägi oleks Jumala oma ja ei midagi meist. Meid ahistatakse igati, kuid me ei ole kitsikuses; me oleme nõutud, kuid mitte meeleheitel; meid kiusatakse taga, kuid me pole hüljatud; meid rõhutakse maha, kuid me ei hukku; me kanname alati oma ihus Jeesuse surma, et ka Jeesuse elu avalduks meie ihus. Sest meid, kes me elame, antakse alatasa surma Jeesuse pärast, et ka Jeesuse elu avalduks meie surelikus ihus. Nii on surm tegev meis, elu aga teis. Aga et meil on sellesama usu vaim, millest on kirjutatud:

Fotod: Endel Apsalon

„Ma usun, seepärast ma räägin“, siis meiegi usume ja ka räägime, teades, et see, kes äratas üles Issanda Jeesuse, äratab meidki koos Jeesusega üles ja seab enda ette koos teiega.“ 2Kr 4:7–14

Üldlevinud on lood Ameerika unistusest, milles ajalehepõisist või kingapuhastajast saab miljonär. Need lood ei ülista niivõrd viletsa visadust, kui võrd Ameerika Ühendriikide elukorraldust, kus kõik on võimalik. Kui palju enam ja laiemas ulatuses võime loota õnnistusele ja imele Jumala riigis?

Pühakiri on täis isikuid ja olukordi, mille puhul ilmneb Jumala abi ja pääste. Meenu-tagem kasvõi Moosest, kes imikuna määrati surema Niiluse voogudes, kuid kellest Jumal lasi tõusta tema rahva juhi ja vabastaja. Või väikest karjupoissi Taavetit, kes lingukiviga võitis suure sõdalase Koljati ja kellest sai Iisraeli kuningas. Või apostel Paulust, kes Saulina oli minemas taga kiusama kristlasi,

Peapiiskop emeeritus Andres Põder jutlustamas ja hiljem oma raamtusse pühendusi kirjutamas.

kuid kellest Kristuse kutse peale sai üks suuremaid ristiusu apostleid.

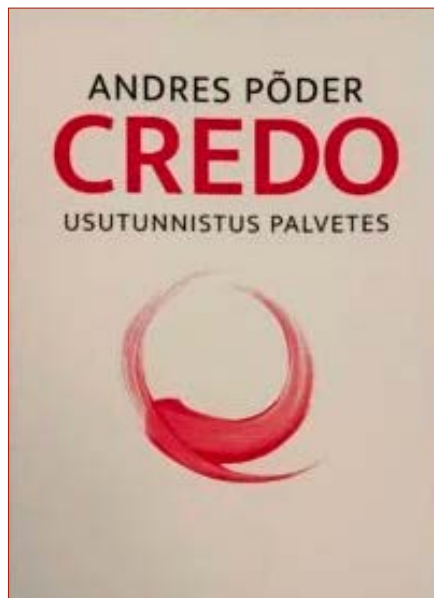
Sellist Jumala sekkumist iseloomustavad hästi sõnad, mida vaarao viljaaitade ülemaks tõusnud Joosep ütles oma vendadele, kes teda kunagi olid püüdnud hukata: „Te mõtlesite küll mu vastu kurja, aga Jumal pööras selle heaks, et teha, mis tänapäeval ongi sündinud: hoida paljude inimeste elu.” (1Ms 50:20) Kirik on inimkonna vaimulikuks viljaaidaks, mis on usaldatud nõrkade ja surelike inimeste kätte, kus meist igapäev on ometi oma hindamatu and ja üleaanne.

Kuuldud jutluseteksti tuum seisneb selles, et Jumal ei kasuta oma suurte aarete hoidmiseks purunematuid teraskappe, vaid haprad saviriistu. See tagab, et kogu tähelepanu ja au kuulub Temale, mitte meile.

Antiikajal olid saviastjad odavad, kergesti purunevad ja asendatavad. Neis hoiti kõike, alates joogiveest kuni prahini, kuid mõnikord ka kalleid kuldaaride või üliväärtuslike sõnumeid – nagu kuulsad Surnumere kirjarullid. Apostel Paulus tahab öelda, et meie inimlik keha, psüühika ja võimete piiratus on selliseks „saviastjaks”. Aardevs meie sees on aga evangeelium – Kristuse tundmise valgus, usk temasse ja tema Vaimu ligiolu. Jumal ei oota meilt täiuslikkust, vaid avatust Tema juhtimisele. Meie haprus pole viga, vaid vorm, milles avaldub Jumala ülim vägi.

Kuidas see sünnib? Apostel loetleb rida uskumatult vastandlikke, kuid julgustavaid olukordi: „Meid ahistatakse igati, kuid me ei ole kitsikuses; me oleme nõutud, kuid mitte meeleheitel; meid kiusatakse taga, kuid me pole hüljatud; meid rõhutakse maha, kuid me ei hukku.” Selline arusaam välistab odava „heaolu-evangeeliumi”.

Paulus ei kuuluta kristlastele kannatustevaba elu, vaid pakub üleloomulikku vastupidavust kannatuste keskel. Ta seob meie igapäevased mured ja võitlused otseselt Kristuse surma ja ülestõusmisega. Kogedes oma „saviastja” nõrkust ja murenemist, osaleme meiega Jeesuse surmas, et ka Tema ülestõusmise elu saaks meis tegevaks ja nähtavaks. Me teame, et see, kes äratas üles Jeesuse, äratab meidki koos temaga igaveseks eluks. „Mida me siis ütleme selle kohta”, küsib apostel Paulus kirjas roomlastele (8:31)

ja vastab: „Kui Jumal on meie poolt, kes võib olla meie vastu?” Rm 8:31 – Seda ka olukorras, mis võib hetkel näida lootusetuna.

Olen seda oma elus korduvalt kogunud. Eile 50. aastat tagasi ordineeriti mind siinamas Piiskoplikus Toomkirikus vaimulikuks. See oli aeg, kui peale aastakümneid kestnud repressioone räägiti ühiskonnas avalikult kiriku väljasuremisest. Ometi leidsin neid, kes otsustasid panna käe just selle adra külge. Mind oli määratud õpingute kõrvalt teenima Viru-Nigula kogudust nimetuse all aseõpetaja kandidaadiks. See oli suur eesõigus ja ime. Nimelt oli riigivõim peapiiskopile teatanud, et võin ju usuteadust õppida, kuid vaimulikuna tööle asumiseks mulle luba ei anta.

Olin kogunud veidi tuntust noore autorina ja sellist ideoloogilist libastumist ei saadud lubada. Tekkis küsimus õpingute mõtekuses ja need hakkasidki venima. Õnneks võttis tollane peapiiskop Alfred Tooming viimaks julguse kokku ja ütles: „Ordineerin sind vaimulikuks ja määran kohale, seletagu siis usuvabadusest rääkiv riik läänemaailmale ise, kui nad sind töötada ei luba.” Niisiis sai minust võimu kiuste – Jumala ja kiriku abiga – ikkagi pastor.

Möödunud poole sajandi kestel olen võinud teenida nelja põhikogudust, kusjuures iga järgmine osutus vastu ootusi aina suuremaks ja vastutusrikkamaks Issanda viinamäeks. Tegelikult oleks võinud minna ka vastupidi, sest kolme esimese puhul kulutas riigivõim palju pabereid ja uksi, et minust lõplikult vabaneda. Kirik leidis ometi võimaluse suunata mind uuele tööpõllule. Teha jumalariigi

tööd kasutades kõiki legaalseid võimalusi ning olemata seejuures kitsikuses, nõutu ja meeleheitel, see ei meeldinud usuvaenulikule võimule. Samas ei meeldinud see võim ka Jumalale ega inimestele.

Tohtisin koos oma põlvkonnaga läbi elada üleilmse ime – Nõukogude Liidu kokkuvarisemise ja iseseisva Eesti Vabariigi taastamise. Paljusid meid on vallanud sarnased tunded, nagu neid kord väljendas Jeesuse ema Maarja oma kiituselaulus: „Ta on näidanud oma käsivarre kangust, ta on pillutanud need, kes on ülnud oma südame meelelt. Ta on tõuganud maha võimukad troonidelt ja ülendanud alandlikke.” Jumala arm ja vägi on olnud see, mis on hoidnud tema kirikuit ja töötajatega. Täna päeval tahan öelda siira tänu Jumalale ja headele kaasvõitlejatele, kes mind kui saviastjat on hoidnud ja kasutanud, samuti abikaasale, kes on olnud alati mu kõrval.

Kümned tuhanded koguduse liikmed, keda olen võinud teenida, sajad ja tuhandad ristitud ja leeritatud, keda olen tohtinud Jeesuse juurde juhatada – nende jaoks pole olnud tähtis mitte mina kui saviastjas, vaid rõõmusõnum, mida olen püüdnud vahendada – sõnum Kristuse võidust surma üle ja igavesest elust, mida ta meile usu läbi kingib. Suur au on olnud teenida kümme aastat peapiiskopina, hoides Kristuse karja ühtsust ja osadust, samuti osaleda 17 aastat Eesti Kirikute Nõukogu töös, sellest 9 aastat presidendina. See suur pilv tunnistajaid, kui kasutada heebreakirja sõnu, ainult kinnitavad usku, millele 50 aasta eest kirikuööl asudes ütlesin jah ja aamen.

Apostel Paulus tsiteerib kuuldud jutluseteksti lõpus laulik Taaveti 116. laulu 10. salmi: „Ma usun, sellepärast ma räägin!” Usu vastand ei ole kahtlus ega kartus, vaid vaikimine. Meie kõigi ülesanne on kiita ja ülistada Jumalat nii mõtete sõnade kui tegudega – kogu oma eluga selle eest, et tohime olla saviastjad, täidetud Jumala hindamatu aardega – tema armastuse ja päästetega Issandas Jeesuses Kristuses. Aamen.

Peapiiskop emeeritus Andres Pöder.

JA LAUPÄEVAL KELL 12 - NAGU IKKA - MEIE TAVAPÄRANE ORELIPOOLTUND?

Tihti kõlab jumalateenistuse lõpus teadetes just see lause, küll ilma küsimärgita. Jaa, orelipooltunnid toimuvad toomkirikus igal laupäeval kell 12 ja nii juba 35 aastat järjest, alates 1991. aasta juunikuust. Selle aja jooksul on nendel esinenud sadu organiste, kõige sagedamini toomkoguduse enda organistid, aga samuti väga paljud organistid Tallinnast, vähemal määral ka mujalt Eestist ning arvestataval hulgal ka organiste paljudest eri maadest.

Kes on kuulajateks? Suures osas Tallinna külalised, aga alati on ka kohalikke inimesi. Küll on aga igatsus selle järele, et ka toomkoguduse liikmetel tekiks soov tulla meie kirikusse mitte ainult pühapäeval, vaid miks mitte laupäeva keskpäeval, et kogeda, milline mõju võib olla muusikal läbi meie orelil eriliselt kaunite helide.

Kui püsikuulajate hulgast kedagi välja tuua, siis on selleks kahtlemata organist Tiit Kiik, kelle eriline armastus orelimuusika ja orelite vastu on üldteada ja kes on meie orelitraditsiooni üks väärikamaid kandjaid.

Viimastel aastatel on lisandunud ka midagi täiesti uut: aeg-ajalt, keskmiselt kord kuus toimuvad orelitutvustused huvilistele. Neid viib läbi toomkoguduse organist Kadri Ploompuu, rääkides pärast kontserti orelirõdole kogunenud huvilistele lühidalt meie orelist, näidates orelipulti ja tutvustades orelil erinevaid võimalusi. Huvi on alati olnud suur ja see teeb rõõmu!

Lõpetuseks pealkirjas oleva küsimärgi kohta. See, et orelipooltunnid on toimunud ja jätkuvad ka edaspidi, on suure hulga inimeste püsiva koostöö tulemus – nendeks on organistid, kes esinevad, toomkogu-

Foto: Kadri Ploompuu

Maarja Korts, 3. oktoober 2026

duse töötajad, meie kauaaegne orelihooldaja Toomas Mäeväli. Hinnakem seda väärtust, mida loob kogudus.

Ja veel: on üks väike, aga kaunis traditsioon – iga aasta viimasel orelipooltunnil esineb organist, professor Andres Uiho. Traditsioonid kannavad!

Organist Kadri Ploompuu

EVANGEELSETE KIRIKUTE OSADUSE EUROOPAS LIIKMESKIRIKUTE SINODISAADIKUTE KOHTUMINE

Neljapäevast, 1. oktoobrist pühapäevani, 4. oktoobrini toimus Tallinnas Evangeelsete Kirikute Osaduse Euroopas (EKOE) viies liikmeskirikute sinodisaadikute kohtumine. Umbes 70 sinodisaadikut, peamiselt ilmkijuhid eri elualadelt, arutalesid teemal „Usu edasiandmine järgmisele põlvkonnale“. Kohtumise avas neljapäeval jumalateenistus Tallinna toomkirikus, kus jutlustas peapiiskop Urmas Viilma.

Sinodid on protestantlike kirikute kesksed juhtorganid, mille valitud või määratud liikmed arutavad ja otsustavad kirikuelu teoloogilisi, ühiskondlikke, korralduslikke ja rahalisi küsimusi. Kohtumise võõrustaja oli EELK. Osalejad on peamiselt ilmkijud, eri elualade esindajad, ja suurem osa neist ei ole teoloogid.

Avajumalteenistuses pühitses armulaua piiskop Marko Tiitus. Kaasateenisid Marco Batenburg Hollandist ja pastor Damaris Raymann Šveitsist, Annette Salomo Saksamaalt. Teenistusel anti pidulikult üle sinodiliikmete kohtumiste teatepulk: eelmiste võõrustajalinnade – Bad Bolli, Berni, Budapesti ja Bad Herrenalbi – esindajate poolt üle selle EELK kirikukogu aseesimehele dr Priit Kamale. Üleandmine sümboliseerib ka kohtumise põhiküsimust: mida kirikud järgmisele põlvkonnale edasi annavad. Teenistusel laulis Hageri koguduse kam-

Foto: Riina Sildvee

merkoor „Lambertus“ ja orelit mängis Kadri Ploompuu. Korjandus oli määratud kahe sinodikohtumisele saabumata jäänud liikmeskiriku – Taga-Karpaatia Reformeeritud Kiriku ja Ukraina Saksa Evangeelse Luterliku Kiriku – projektidele.

Allikas: EELK koduleht.

TOOMKIRIKU KESKLÖÖVI KATUSE IDAOSA RESTAUREERIMISTÖÖD

Toomkiriku kesklöövi katuse idaosa restaureerimistööd on äratanud paljudes röömsat huvi.

13. augustil tutvus tööde kulgemisega Tallinna linnapea **Peeter Raudsepp** ning 14. augustil abilinnapea **Tiit Terik** ning Tallinna Linnaplaneerimise Ameti Muinsuskaitse osakonna juhataja **Carolín Pihlap**.

Kesklöövi katuseharjale tõstetud fermide all käib suuremahuline töö, ajutise kilekatuse varjus vahetatakse välja vaskplekk-katus ja tehakse ka vajalikud puitkonstruktsiooni parandused ja laudisetööd. Kesklöövi katus polnud iseenesest kuigi vana, kuid kahjuks on toonaste tööde ja materjali kvaliteet nii vilets, et katusekate tuleb lihtsalt välja vahetada. Sama juhtus Toomkiriku tornikiivri vaskplekk-kattega.

Südamlik tänu Tallinna linnale, kes toetab katuse restaureerimist väga suures mahus, 200 000 € ulatuses. 81 000 € on tulnud toetusena Eesti Vabariigi Muinsuskaitseametilt ja valgmiku vitraažakende restaureerimiseks on Kirikufondilt koos nimeliste suurte annetustega laekunud 37 000 €. Kokku on tööde rahaline maht üle 380 000 €.

Lisaks eelpoolmainitule tuleb tehtavate tööde hulgas kindlasti mainida kõiki kesklöövi vitraažaknaid, mis saavad restaureeritud ja uuendatud, sest vanad tinaraamid on ära väsinud, tuulerauad läbi roostetanud ning klaasid kohati kadunud ja katki. Siin on suure hoo meile hooandjana andnud EELK Kirikufondi annetajad ja kolm akent on saanud suisa nimelised suurtoetused. Kokku on nende lahkete eraannetajate poolt praeguseks juba üle 37 000 euro annetatud, et valgus pääseks kirikuvõlvide alla.

Peale akende jõuame kiriku pööningule, kuhu tehakse tuletõkkesmüür ja uuendatakse valgust ning on rajamisel teerajad ja käsipuud, et saaks julgemini liikuda ja seda kuppelmaastikku võlvide peal vaadata.

Tekst ja fotod õpetaja Arho Tuhkru

Head Toomkoguduse liikmed, siiski palume endiselt teie abi, et te pakuksite katust. Iga annetus ja toetus aitab meil katta imelise katuse restaureerimise kulusid. Teie lahkete annetuste abiga saame selle aasta töödega septembrikuuks valmis.

EELK Tallinna Piiskoplik Toomkogudus

Registrikood 80209270

SEB Pank EE401010022002639007

Panga kood BIC: EEUHEE2X

Teid tänades, et olete meid aidanud oma liikmeannetuse või annetusega teostada katusetöid!

Koguduse õpetaja Arho Tuhkru ja Tallinna linnapea Peeter Raudsepp

SÜGISENE LEERIKURSUS

TALLINNA
PÕHA NEITSI MAARJA
PIISKOPLIK TOOMKIRIK

Tallinna Toomkirikus algab sügisene leerikursus
pühapäeval, 4. oktoobril 2026 algusega kell 12.30.

Kus peituvad õhtumaise kultuuri juured?
Kuidas kirik toimib? Milline on kiriku aastaring?
Mis on Piibel? Kes selle kirjutas?
Kuidas rikastab see kõik minu maailmapilti?
Kui minust saab koguduse liige,
mis sellega kaasneb ja mida see mulle annab?

Nendele ja veel paljudele küsimustele otsime koos vastuseid, mõtiskleme ning arutleme nende teemade üle Toomkiriku kantsleis toimuvatel leeritundidel **kolmapäeviti kell 18-20** ja viiel pühapäeval pärast jumalateenistust Toomkirikus. Jumalateenistused on igal pühapäeval algusega kell 11.00.

Leeripüha on pühapäeval, 3. advendil, 13. detsembril 2026.

Leerikooli registreerimine tallinna.toom@eelk.ee
Info: 6 444 140, www.toomkirik.ee

Kohtumiseni!

Arho Tuhkru
Koguduse õpetaja

10. juunil oli Toomkirik võõrustamas Malta ordu delegatsiooni ja ordu suurmeister tegi ka kande Toomkiriku külalisraamatusse.

Malta ordu suurmeister Riccardo Paterna di Montelupo annetas vapiraha Toomkoguduse juhatuse esimees Riivo Sinijärvele.

19.–20. september. Meie sõpruskoguduse Turu Toomkiriku külalised koos Turu Toom praost Aulikki Mäkineniga (keskel) tutvusid Toomkiriku kõrval ka Keila ja Risti kirikuga ning Padise kloostriga.

Toom-Kooli 6, 10130 Tallinn, Eesti. Telefon 644 4140

E-post: tallinna.toom@eelk.ee. <http://toomkirik.ee>

PANGAREKVISIIDID

EELK Tallinna Piiskoplik Toomkogudus

Registrikood 80209270

SEB Pank EE401010022002639007

18. august . Palve Eestimaa eest juhid diakon René Paats ja EKBL-pastor Veikko Vösu 500 inimese ees Tallinna Toomkirikus. Kaasa teenis Oleviste koguduse koor Ekklesia koos Ott Leplandiga.

3. oktoobril käisid Toomkoguduse liikmed külas uudistamas meie eestpalvekogudusel Puhjas. Reis lõunamaale oli tujuküllane ja ülimalt soe vastuvõtt süüvis kõigi südamesse. Meid võtsid vastu Puhja koguduse õpetaja Tiit Kuusemaa, tema abikaasa Miina Kuusemaa ning koguduse rahvas. Koos kõneldi nii Puhja kui Toomkoguduse elust ja uudistati kirikut, kunagist 18. sajandi keskpaigast pärinevat ja praegu kohviku ülesandeid täitvat viljaaita ning vaadati koguduse pastoraati. Veel kaks päeva hiljem kiitsid meie seeniorid Puhja rahva tehtud maitsvat karaskit!

Tulge toetama Toomkogudust oma liikmeannetusega, sest nii on meil kergem koos oma kirikut kanda!
Sinu liikmeannetuse abiga me kestame üle aja!